

सूर्यस्य सवीमनि सति आज्ञायां सत्याम् देवस्य त्वा सवितुः प्रसवः इत्युक्तेः सवी-
मा प्रसवोऽनुज्ञेति कोशः । कीदृशे सवीमनि श्रेष्ठे अन्यदेवाज्ञातः सूर्याज्ञोत्कृष्टा ।
तत्किम् येनानेन वयं स्वस्तये स्वस्तिमन्तो भवेम । कीदृशा वयम् अग्नेः शर्मणि
शरणे आश्रये मित्रे वरुणे च अनागाः अनागतः सुपां सुप इति [पा० ७. १. ३१.
वा० १.] जसः सुः अग्निमित्रवरुणेष्वपराधरहिताः । कीदृशस्याग्नेः महः पूज्यस्य म-
ह्यते पूज्यते मह् तस्य मह् पूजायां द्विप् समिधानस्य दीप्यमानस्य ॥ १७ ॥

II. आपश्चित्पिप्यु स्तुर्यो न गावो नक्षत्रं तं जरितारस्तः इन्द्र ।

याहि वायुर्न नियुतो नोऽग्रहा त्वं हि धीभिर्दयसे वि वाजान् ॥ १८ ॥

इन्द्रस्तुडुक्थ्यो द्वितीयमहर्भवति तस्यैन्द्राग्रहा भवत्यैन्द्रः पुरोरुचः सर्वमैन्द्र-
मसदिति सर्वमेधे श्रुतिः [१३. ७. १. ४.] । ततः इन्द्रस्तुत्संज्ञे उक्थ्यस्यै सर्वमेधस्य
द्वितीयेऽहनि आपश्चिदित्यादि इमां तः इत्यन्ता द्वादश ऋचः तं प्रत्नया अयं वेनः
महां इन्द्रः कदा चन स्तरीः कदा चन प्रयुहसीति पञ्च प्रतीकोक्ताः एवं सतद-
शेन्द्र देवत्याः ऐन्द्रवायवादिसावित्रात्तानां ग्रहाणां ग्रहणमन्त्राः ॥ ॥ वसिष्ठदृष्टा
त्रिष्टुप् ऐन्द्रवायवस्य पुरोरुक् आ वायो इत्यस्याः [७. ७.] स्थाने । हे इन्द्र ज-
रितारः स्तोतारः ऋविजः ते तव ऋतं यज्ञं नक्षत्रं नक्षत्रं व्याप्नुवन्ति नक्षत्रि-
र्व्याप्तिकर्मा लडि अउभाव आर्षः । आपः चित् आपोऽपि निग्राभ्यात्रपाः पिप्युः
आप्याययन्ति सोमं वर्धयन्ति ओप्यायी वृद्धौ लिटि प्यायः पी-आदेशः । तत्र दृ-
ष्टान्तः स्तुर्यो गावः इव स्तृण्वन्ति सुन्वन्ति याभिः ताः स्तुर्यः याभिः सोमः सूयते
ता गावो वाचो वेदत्रपा-इव ता यथा सोममाप्यायन्ति तथापोऽपि । अत एव
त्वं नोऽस्मानह अभिमुखं याहि आग्रह वायुर्न वायुरिव वायुर्यथा नियुतः स्वा-
नश्चानभियाति । हि यतः त्वं धीभिः बुद्धिभिः कर्मभिर्वा वाजानन्नानि विदयसे
विविधं ददासि दय दानादौ अत एवाग्रह ॥ १८ ॥

गाव उपावतावतं मही यज्ञस्य रप्सुदा । उभा कर्णी हिरण्यया ॥ १९ ॥

तिस्रो गायत्र्यः आद्या पुरुमीठाजमीठदृष्टा ऐन्द्रवायवस्य द्वितीया पुरोरुक् इ-
न्द्रवायू इत्यस्याः [७. ८.] स्थाने । गाव उच्यन्ते हे गावः अवतं कूपं चावातत्रपं